

01/01/2019

Timpul mântuirii înseamnă timpul comuniunii omului cu Dumnezeu: Patriarhul Daniel (Text integral)

Cuvântul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, rostit la [Slujba](#) ce se săvârșește în noaptea trecerii dintre ani (2018-2019), în Catedrala Patriarhală din București:

Timpul mântuirii înseamnă timpul comuniunii omului trecător cu Dumnezeu Cel veșnic

Locul cel mai potrivit pentru încheierea anului vechi și întâmpinarea anului nou este Biserica lui Hristos, aceasta fiind spațiul de întâlnire a timpului cu veșnicia, așa cum ele s-au întâlnit mai întâi în Persoana Fiului veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a coborât din ceruri, S-a făcut om și S-a născut în Betleem „la plinirea vremii”, pentru a dăruia oamenilor înfierea prin har și viața eternă cerească (cf. Galateni 4, 4-5; Ioan 1, 12-13).

Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos care se rostește la Slujba ce se săvârșește în noaptea trecerii dintre ani arată importanța sfințirii timpului vieții noastre, prin chemarea numelui mântuitor al Domnului nostru Iisus Hristos, Creatorul lumii și Împăratul veacurilor (cf. Fapte 1, 7; Evrei 1, 2).

Anul nou în care am intrat este un alt dar pe care-l primim de la Dumnezeu. De aceea, mai ales acum, la cumpăna dintre ani, trebuie să ne gândim mai mult la ceea ce înseamnă darul timpului pentru viața oamenilor.

Timpul a fost și rămâne o permanentă și majoră preocupare umană. Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți ai Bisericii au subliniat permanent valoarea timpului pentru creșterea spirituală a omului pe pământ și pentru a câștiga viața veșnică.

Astfel, Sfântul Apostol Pavel îndeamnă: „Răscumpărați vremea, căci zilele rele sunt” (Efeseni 5, 16), iar Sfântul Ioan Gură de Aur întreabă: „Ce câștig avem de pe urma vieții acesteia (pământești n.n.), dacă nu ne folosim de ea, ca să o câștigăm pe cea viitoare (cerească n.n.)?”[1].

Timpul fiind modul de existență al creaturii, veșnicia este modul de existență a lui Dumnezeu-Creatorul. Părintele Dumitru Stăniloae spune că timpul este intervalul între apelul iubirii lui Dumnezeu către om și răspunsul liber al omului către Dumnezeu[2].

Mai precis, Părintele Stăniloae afirmă că: „bucuria iubirii intratreimice coexistă cu așteptarea răspunsului persoanei omenești și cu tristețea întârzierii lui: «Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el» (Apoc. 3, 20). Timpul înseamnă pentru Dumnezeu durata așteptării între bătaia Sa la poartă și fapta noastră de a o deschide. El nu intră cu forța în inimile oamenilor. Timpul implică în acest sens și libertatea și respectul acordat de Dumnezeu creaturilor conștiente. Unirea cu El în iubire nu se poate realiza fără răspunsul liber al oamenilor la oferta iubirii Sale.”[3].

În Hristos, timpul oferă omului posibilitatea participării la viața veșnică. De aceea, fiecare clipă devine pentru om un moment favorabil mântuirii (cf. Ioan 7, 6; 2

Corinteni 6, 2).

În acest sens, fiecare clipă care trece și omul n-a luat în ea decizia pentru realizarea sa în bine, este o clipă sau un timp pierdut. În viața Bisericii, timpul mântuirii este trăit de omul credincios atât ca răscumpărare, prin pocăință, a timpului pierdut în păcat, cât și ca posibilitate de cultivare a talanților, ca pregătire pentru viața de comuniune veșnică în iubire cu Dumnezeu și cu semenii (cf. Pilda Talanților).

În Biserică se realizează, de fapt, valorificarea maximă a timpului, ca sfințire a acestuia („Toată viața noastră lui Hristos-Dumnezeu să o dăm” – se cere în ectenie).

Calendarul Bisericii noastre este ecranul vieților sfințite în timp și intrate în eternitate, în viața veșnică. Prin urmare, omul este chemat să trăiască timpul vieții sale ca pe un dar primit de la Dumnezeu care însă trebuie cultivat prin iubire față de Dumnezeu și față de semenii, pentru a participa la viața veșnică din Împărăția iubirii Preasfintei Treimi.

Anul care tocmai s-a încheiat, 2018, a fost un an deosebit de bogat în manifestări omagiale și comemorative, fiind Anul omagial al unității de credință și neam și Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri din 1918, în care Dumnezeu ne-a dăruit bucuria împlinirii unui ideal de 140 de ani, și anume: Sfințirea Catedralei Mântuirii Neamului sau a Catedralei Naționale.

În mod deosebit, am comemorat cu evlavie pe toți eroii neamului românesc care au luptat pentru înfăptuirea marelui ideal național, concretizat în Unirea din anul 1918. De fapt, Catedrala Mântuirii Neamului a fost dintru început închinată cinstirii tuturor eroilor români care s-au jertfit, de-a lungul întregii noastre istorii, pentru apărarea credinței, pentru libertatea, unitatea și demnitatea poporului român.

Anul 2019 a fost consacrat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca fiind Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari).

Să privim cu încredere și speranță, dar și cu responsabilitate, fiecare clipă a vieții prezente, prețuind-o ca fiind o chemare a ridicării noastre din păcate prin pocăință și ca șansă de rodire și valorificare a darurilor primite de la Dumnezeu, prin fapte bune săvârșite în timpul vieții pământești, pentru a dobândi viața veșnică din Împărăția cerurilor.

Hristos-Domnul, Împăratul veacurilor, să vă dăruiască tuturor celor care ați venit la biserică să vă rugați împreună cu noi, la cumpăna trecerii dintre ani, sănătate și pace, precum și bucuria sfințirii timpului ca timp al mântuirii, să binecuvânteze

familiile și activitățile dumneavoastră, spre slava Preasfintei Treimi și binele oamenilor.

Să trăiți întru mulți și binecuvântați ani!

† Daniel

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Note:

[1] Sfântul Ioan Gură de Aur, Omilii la Matei, 90, 3, în colecția P.S.B., vol. 23, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1994, p. 1003.

[2] Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Dumnezeu este iubire, în revista „Ortodoxia” , XXIII (1971), nr. 3, p. 380.

[3] Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă, ediția a 5-a, volumul 1, în colecția Opere complete, Editura BASILICA, București, 2018, pp. 191-192.

Foto credit: Mircea Florescu / Basilica.ro